

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/231/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5825202039
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5825202039.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, dieťa rodičov - matka: C. B. D., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom E. F., G. XXXX/X C., t. č. G., H. XXXX, právne zastúpená: JUDr. Ivica Firstová, advokátka so sídlom Námestovo, Hattalova 373, a otec: A. B., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom E. F., I. XXXX/XX, maloleté dieťa v konaní zastúpené opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, v konaní o návrhu matky na úpravu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia - zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, úpravy vyživovacej povinnosti otca a úpravy styku, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 18P/87/2025-132 zo dňa 18. septembra 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Námestovo e.k. 18P/87/2025-132 zo dňa 18. septembra 2025 p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že: „I/ Súd dočasne zveruje mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky. II/ Súd dočasne upravuje styk otca s mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, a to každú stredu v čase od 16:00 hod. do 19:00 hod. a každý párný kalendárny týždeň v nedeľu v čase od 9.00 hod. do 19.00 hod, pričom preberanie a odovzdanie dieťaťa na styk a po styku sa bude realizovať pred vchodom do obchodného reťazca LIDL v E. F.. Taktiež je otec oprávnený stykať sa s mal. A. každú sobotu od 09:00 hod. do 19:00 hod., pričom preberanie a odovzdávanie dieťaťa na styk a po styku sa bude realizovať pred vchodom do obchodného reťazca LIDL v G.. Matka je povinná mal. dieťa na styk náležite pripraviť a v určenom čase na určenom mieste otcovi odovzdať. III/ Vo zvyšnej časti súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietla. IV/ Toto neodkladné opatrenie trvá do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedeného pod sp. zn. 18P/87/2025.“

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia matka odôvodnila okrem rozsiahleho zdôvodnenia aj tým, že na okresnom súde sa vedie konanie sp. zn. 18P/86/2025 o rozvod manželstva vyššie uvedených účastníkov a úpravu práv a povinností rodičov k mal. synovi na čas po rozvode, ktorý návrh podala matka a „k dnešnému dňu“ je konanie len v štádiu doručovania podaného návrhu odporcovi.

3. Otec sa k návrhu vyjadril v podaní podanom na okresný súd dňa 22.08.2025, ktorým žiadal, aby súd návrh na neodkladné opatrenie vo veci zverenia syna do jej osobnej starostlivosti a určenia výživného zamietol. Otec následne okresnému súdu oznamoval, že napriek jeho žiadostiam adresovaným matke sa s mal. A. už od 18.08.2025 nevidel a maloletý nenastúpil od 01.09.2025 do MŠ v E. F., ktorú doteraz navštevoval a matka sa ho snažila bez jeho súhlasu prihlásiť do MŠ v G..

4. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka prostredníctvom právnej zástupkyne v podaní doručenom okresnému súdu 12.09.2025, v ktorom uviedla, že podáva vyjadrenie v súvislosti s návrhmi a tvrdeniami otca maloletého, ako aj na preukázanie dôvodov, prečo matka podala návrh na neodkladné opatrenie.

5. Okresný súd si vo veci vyžiadal od ÚPSVaR Dolný Kubín správu o šetrení rodinných pomerov maloletého dieťaťa, ktoré úrad vykonal dňa 25.08.2025 v domácom prostredí matky v G., H. XXXX. Podľa správy v čase ohlásenej návštevy boli v domácnosti prítomní starí rodičia maloletého A., brat matky, matka a maloletý A.. Matka bola na úvod oboznámená s tým, že maloleté dieťa v prebiehajúcom súdnom konaní, ktoré sa vedie na Okresnom súde v Námestove, zastupujú vo funkcii kolízneho opatrovníka. Bolo jej vysvetlené, že táto funkcia spočíva v ochrane práv a právom chránených záujmov dieťaťa v konaní pred súdom. Matka aj maloletý A. súhlasili s poskytnutím zistených informácií pre súdne účely. V súčasnosti žije matka aj maloletý A. vo veľkom rodinnom dome na ul. H. J. XXXX K. G. spolu so svojimi rodičmi a bratom. Rodinný dom je vo vlastníctve rodičov matky maloletého dieťaťa. Dom pozostáva zo vstupnej chodby, veľkej obývacej miestnosti spojenej s kuchyňou. Na poschodí sa nachádzajú izby, ktoré obývajú rodičia a brat matky. Matka a maloletý A. majú k dispozícii samostatnú izbu, v ktorej sa nachádza veľká posteľ, skrine, písací stôl pre dieťa a šatník. Izba je zariadená vkusným a podnetným nábytkom pre potreby maloletého dieťaťa. Domácnosť je vedená v čistote a v poriadku. Matka uviedla, že pracuje v rodinnej firme FP-PARKET, s.r.o. ako administratívny pracovník na plný pracovný úväzok. Má však flexibilnú pracovnú dobu. Jej čistý príjem zo zamestnania je 960,00 eur mesačne, je poberateľkou daňového bonusu a prídavku na dieťa. Matka ďalej uviedla, že uhrádza 90,00 eur mesačne za MŠ pre maloletého A., za benzín uhrádza 150,00 eur mesačne, stravu, drogériu a oblečenie pre seba a maloletého A. uhrádza vo výške 800,00 eur mesačne. Maloletý A. je v dispENZárnej starostlivosti I. E., nenavštevuje odborné ambulancie. Pani B. D. uviedla, že v mesiaci august 2025 odišla spolu s maloletým A. zo spoločnej domácnosti v E. F., keďže v poslednom období bola medzi manželmi vyhrotená situácia, ktorá nepriaznivo vplývala aj na maloleté dieťa. Otec dieťaťa podľa jej vyjadrenia bol veľmi nervóznym z práce. Pracuje na home-office, nemá však stály príjem. V januári 2025 povedal manželke, že k 01.08.2025 bude potrebovať peniaze a že musí niečo splatiť. Matka maloletého dieťaťa ďalej doslovne uviedla, že: „Keď som ja bola v práci, A. bol aj celý deň v pyžame, keď som prišla z práce a pýtala som sa ho, čo robili s ocinom, vždy mi odpovedal, že ocino pracoval a syn trávil čas s telefónom. Domov som vždy musela chodiť presne načas, manžel si potrpel na presnosť. Viackrát sa stalo, že synovi celý deň nedal ani najesť. Manžel sa v minulosti venoval bojovému umeniu a k tejto činnosti priúča aj nášho syna, v dôsledku toho máva syn niekedy agresívne prejavy a nevie vyhodnotiť dôsledky svojho konania, to znamená, že hocikedy udrie aj mňa. Ak sa otcovi nedarilo v práci, nerozprával sa so mnou ani so synom aj dva dni. Syn to vždy vyhodnotil tak, že urobil niečo nesprávne a že sa naňho preto ocino hnevá. V dôsledku toho sa často v noci budil a začal mať psychické problémy. V nedeľu jej oznámil, že sa musí predať náš byt v E. F. a že do konca týždňa sa musia vysťahovať.“ Stretávaniu otca so synom nechce brániť, navrhla, aby sa stretávali každú stredu popoludní od 16.00 hod. do 19.00 hod. a každú sobotu od 9.00 hod. do 19.00 hod., pričom stretnutia v stredu navrhla v E. F. a stretnutia v soboty na adrese svojich rodičov na ul. H. XXXX K. G.. Počas šetrenia bol vykonaný aj neformálny pohovor s maloletým A., ktorý uviedol, že: „Teraz bývam u staršej v G., je mi tu dobre. Hrávame sa spolu, mám tu veľa kamarátov.“ Dňa 25.08.2025 bolo vykonané šetrenie v domácom prostredí u otca, pána A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom na ul. G. XXXX/XX K. E. F.. Pán B. uviedol, že uvedený byt je už predaný. Do konca mesiaca august 2025 sa musí z bytu vysťahovať, keďže byt má už nového majiteľa. Momentálne má rezervované dva byty, v najbližších dňoch by mal absolvovať obhliadku uvedených bytov. Obidva byty sú v E. F.. Pán B. ďalej uviedol, že pracuje vo firme RIGHT POWER, s.r.o. Žilina. Jeho hrubý príjem zo zamestnania je 2 000,00 Eur mesačne. Ďalej uviedol, že má obchodné aktivity v oblasti obchodovania na burze, príjem z tejto činnosti neuviedol. Dňa 26.08.2025 prijala pracovníčka oddelenia telefonickú informáciu od pána A. B., že už má podpísanú nájomnú zmluvu na byt na ul. I. XXXX/XX K. E. F.. Byt je podľa jeho vyjadrenia zariadený a je vhodný na bývanie. V najbližších dňoch bude ešte zariaďovať izbu pre maloleté dieťa. Pán B. doslovne uviedol, že: „Svojho syna mám veľmi rád. Keď bola moja manželka v práci, trávil som voľný čas so synom ja. Naučil som ho poznávať zvieratá. Ja s ním trávim väčšiu časť doma, manželka so synom chodí na prechádzky.“ Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zo strany matky považovali za opodstatnený. Z tohto dôvodu navrhli, aby okresný súd neodkladným opatrením určil styk otca s dieťaťom do rozhodnutia vo veci samej každú stredu od 16.00 hod. do 19.00 hod. a každú sobotu od 9.00 hod. do 19.00 hod.

6. Okresný súd s poukazom na § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len

„CSP“), § 325 ods. 1 CSP, § 326 ods. 1, 2 CSP, § 366 CMP, § 329 ods. 1, 2 CSP, § 330 ods. 1, 2 CSP a osvedčené skutočnosti rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti jeho rozhodnutia. Okresný súd sa oboznámil s návrhom matky vo veci samej a na nariadenie neodkladného opatrenia, s vyjadrením otca k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako i vyjadrením matky k vyjadreniu otca, so správou opatrovníka z vykonaného šetrenia rod. pomerov, tiež so spisom okresného súdu sp. zn. 18P/86/2025, s obsahom záznamov na otcom predloženom USB kľúči, s predloženou fotodokumentáciu a ďalšími listinami založenými v spise. Okresný súd považoval za osvedčené, že maloletý A. B., narodený XX.XX.XXXX pochádza z manželského vzťahu matky C. B. D., nar. XX.XX.XXXX a otca A. B., nar. XX.XX.XXXX. Matka podala na okresný súd 14.08.2025 návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému A., ktoré konanie sa na okresnom súde vedie pod sp. zn. 18P/86/2025. Vec je v štádiu pred doručením návrhu na vyjadrenie ocovi. Matka s mal. synom po predaji bytu v E. F. G. G. XXXX/X C., bytový dom F. L. (patriaceho do BSM rodičov), ktorý bol posledným spoločným bydliskom manželov, odišla s mal. A. dňa 18.08.2025 zo spoločnej domácnosti k svojim rodičom do G., H. XXXX, kde sa s maloletým zdržiava doteraz. Otec v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemal zabezpečené bývanie, v čase šetrenia opatrovníkom tvrdil, že si prenajal byt v E. F. G. G. XXXX/XX. Toto tvrdenie však ničím nepreukázal. Podľa vyjadrení otca nie je od 18.08.2025 v kontakte s maloletým. Písomne žiadal matku, aby mu umožnila stretnutie so synom, matka často nereagovala, resp. nereagovala bezprostredne na návrhy otca a navrhovala prevzatie maloletého otcom v mieste bydliska jej rodičov v G., s čím otec nesúhlasil s tvrdením, že je to pre neho ohrozujúce. Uvedené vyplýva z predloženej komunikácie rodičov prostredníctvom SMS správ. Maloletý A. nenastúpil v tomto školskom roku do materskej školy v E. F., G. M. XXXX/X, ktorú v minulom školskom roku navštevoval. Matka je zamestnaná v FP-PARKET s.r.o., jej príjem za 06/2025 predstavoval 744,87 eur netto + príspevok na stravné 72,60 eur, ďalej poberá prídavky na dieťa vo výške 60,- eur mesačne. Otec výšku svojho príjmu nijako nezdokladoval.

7. Okresný súd dospel k záveru, že je potrebná dočasná úprava výkonu osobnej starostlivosti o maloletého, ako aj styku, a to z dôvodu, že o výkone rodičovských práv a povinností k maloletému prebieha na okresnom súde konanie, ktoré je v začiatočnom štádiu a rodičia sa na úprave pomerov dieťaťa nedokážu dohodnúť, ich stanoviská si odporujú a ich komunikácia je bez výsledku. Maloleté dieťa od odchodu matky zo spoločnej domácnosti býva s matkou u jej rodičov v G., ktorí jej so starostlivosťou o mal. dieťa vypomáhajú. Maloleté dieťa má 4 roky, teda ide o dieťa ešte nízkeho veku, ktoré matku v tomto veku vníma ako najbližšiu vzťahovú osobu. Otcom spochybňovaná osobná starostlivosť matky o maloletého z dôvodu požívania alkoholu nebola pred okresným súdom osvedčená. Otec síce predložil okresnému súdu fotografie, na ktorých matka maloletého je zachytená počas spánku na rôznych miestach v byte, z ktorých je zrejmé, že sa nejedná o nočný spánok (ktoré jednoznačne nepreukazujú, že v tom čase bola pod vplyvom alkoholu), tiež hospitalizáciu matky 19.10.2023 pre celkovú slabosť, teda spreď dvoch rokov, počas ktorej bol u matky zistený etanol v krvi, avšak tieto dôkazy samy osebe nepreukazujú neschopnosť matky postarať sa o mal. dieťa. Fotografie sú navyš podľa tvrdenia otca z r. 2023. Okresný súd pri tom pri nariadení neodkladného opatrenia s poukazom na § 329 ods. 2 CSP vychádzal zo stavu rozhodujúcom v čase jeho vydania, teda otec neosvedčil, že v tomto období matka nadmerne požíva alkohol, v dôsledku čoho nie je schopná zabezpečiť riadnu starostlivosť o mal. dieťa. Kolízny opatrovník počas šetrenia rodinných pomerov v domácom prostredí matky nezistil nedostatky v starostlivosti matky o maloleté dieťa ani nevhodné podmienky pre starostlivosť a výchovu dieťaťa a odporučil ho dočasne zveriť do osobnej starostlivosti matky. Okresný súd do rozhodnutia vo veci samej zveril maloletého do starostlivosti matky, u ktorej sa nachádza nepretržite od ukončenia spolužitia rodičov.

8. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že pokiaľ išlo o úpravu styku otca s maloletým dieťaťom, tak z obsahu spisu je zrejmé, že od odchodu matky s dieťaťom zo spoločnej domácnosti rodičov sa styk otca s mal. A. vôbec nerealizuje. Matka síce verbalizuje v návrhu, že styku nemieni brániť, avšak na konkrétne návrhy otca dožadujúceho sa osobného kontaktu so synom nereagovala, resp. jej vyjadrenia v SMS komunikácii sú nekonkrétne, oneskorené, vyhýbavé. Predlžovanie súčasného stavu nie je v záujme dieťaťa, hrozí odcudzenie vo vzťahu dieťaťa k otcovi, s ktorým žilo v spoločnej domácnosti od narodenia do rozchodu rodičov. Vzhľadom na to, že rodičia už nežijú v rovnakom meste, s prihliadnutím na vzdialenosť ich súčasných bydlísk na to, že otec doposiaľ nepreukázal svoje bytové pomery, ktoré mal zabezpečiť po odchode zo spoločného bytu rodičov po jeho predaji, a teda vhodnosť podmienok aj na prenocovanie dieťaťa u neho počas styku, okresný súd určil dočasne do rozhodnutia vo veci samej styk maloletého s otcom v rozsahu 2x v každom týždni a navyš

každý párný týždeň aj v nedeľu. Počas styku v stredu, teda v pracovný deň upravil styk v poobedných hodinách, keď matka je zamestnaná a maloletý by mal pokračovať v dochádzke do predškolského zariadenia a v dňoch určeného styku počas upravených víkendových dní, bol styk upravený prakticky na celodenné stretnutie s otcom, umožniac aj matke, aby každý druhý týždeň mohla byť so synom aj počas voľného dňa v týždni. Okresný súd v tomto štádiu nevyhovel žiadosti otca na úpravu styku so synom aj s prenocovaním, nakoľko otec neosvedčil, že vytvoril vhodné podmienky pre styk s dieťaťom aj s prenocovaním u neho. To bude predmetom zisťovania a dokazovania v konaní vo veci samej. Neodkladným opatrením vymedzený rozsah styku otca s maloletým dieťaťom otcom je dostatočný pre zachovanie vzájomnej citovej väzby medzi dieťaťom a otcom. Matka sa bez súhlasu otca s maloletým presťahovala do G., čo sťažilo podmienky pre realizáciu styku (potreba dochádzania, časová strata spojená so stykom...). Táto nová situácia by nemala postihovať otca aj v tom smere, že výlučne on bude znášať cestovné náklady a časové straty spojené s realizáciou styku. Preto okresný súd určil ako miesto na preberanie a odovzdávanie dieťaťa na styk v stredu a v nedeľu E. F. (v ktorom má bydlisko otec) a v určenú sobotu zas G. (kde má bydlisko matka s dieťaťom). Vzhľadom k tomu, že matka nemá zabezpečené samostatné bývanie a otec nemá s rodičmi matky dobré vzťahy a mohlo by dochádzať pred bydliskom rodičov matky, kde v súčasnosti matka žije, k vzniku konfliktov s negatívnym dopadom na prítomné mal. dieťa, okresný súd určil ako miesto na preberanie a odovzdávanie dieťaťa verejný priestor, a to priestor pred obchodným reťazcom LIDL, ktorý sa nachádza v E. F. aj v G.. Vzhľadom na skutočnosť, že maloletý do materskej školy v E. F. v tomto školskom roku nenastúpil, a je otáznne, akú MŠ bude ďalej navštevovať, tak okresný súd neurčoval MŠ v E. F. (pôvodne v návrhu navrhovanú matkou) ako miesto na preberanie a odovzdávanie dieťaťa rodičmi pre realizáciu styku.

9. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že matka žiadala neodkladným opatrením upraviť aj vyživovaciu povinnosť otca k maloletému, a to vo výške 200,- eur mesačne počnúc dňom podania návrhu na neodkladné opatrenie. Okresný súd v tejto časti návrh zamietol, nakoľko matka neosvedčila potrebu nevyhnutnosti požadovanej úpravy, t. j. že bez jej určenia by bola výživa, resp. zabezpečenie základných životných potrieb dieťaťa ohrozená. Matka nepredložila žiadne doklady týkajúce sa tvrdených výdavkov na dieťa ani svoju zlú finančnú situáciu, ktorá by jej neumožňovala výdaje na dieťa pokryť. Tiež neboli preukázané dlhy ani iné záväzky, pre ktoré by bola úhrada bežných potrieb matky a dieťaťa ohrozené. Z predloženej výplatnej pásky vyplýva, že matka je zamestnaná s čistou mzdou cca 780,- eur, bývanie má zabezpečené u rodičov. Tiež podľa tvrdenia otca jej mala byť vyplatená časť kúpnej ceny za byt. Vzhľadom na to, že spolužitie rodičov bolo ukončené krátko pred podaním návrhu matky, nebolo zrejmé, či si otec nezačne dobrovoľne plniť vyživovaciu povinnosť k dieťaťu, t.j. okresný súd nemal osvedčené, že otec si neplní vyživovaciu povinnosť, teda dlhšiu dobu sa finančne, alebo vecne nepodieľa na krytí potrieb mal. dieťaťa.

10. S poukazom na § 330 ods. 1 CSP okresný súd určil, že toto neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania o návrhu matky vo veci samej, ktorá je predmetom tohto konania vedeného pod sp. zn. 18P/87/2025 „(a nie do skončenia rozvodového konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 18P/86/2025, ako je navrhované matkou v návrhu, nakoľko konanie vo veci 18P/87/2025 môže skončiť skôr ako rozvodové konanie vedené pod sp. zn. 18P/86/2025 - ak vôbec bude manželstvo rodičov rozvedené a v prípade, že by došlo k skoršiemu ukončeniu rozvodového konania, tak predchádzajúce súdne úpravy výkonu rodičovských práv a povinností do rozvodu strácajú účinnosť právoplatnosťou úpravy rodičovských práv a povinností na čas po rozvode)“.

11. Proti tomuto uzneseniu podal rozsiahle odvolanie otec, na ktoré odvolací súd na tomto mieste odkazuje v celom jeho rozsahovom a obsahovom znení, ktorý uviedol, že s ním nesúhlasil z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP. Návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia nebol osvedčený, nariadenie neodkladného opatrenia v tomto zmysle nebolo potrebné, pričom nemožno hovoriť ani to, že išlo o nalievavú situáciu tak, ako to prezentovala samotná navrhovateľka. Manželka odišla na základe svojho vlastného rozhodnutia zo spoločnej domácnosti. Tlačila na predaj bytu pod jeho trhovú hodnotu, k čomu ho nakoniec aj donútila. Ona sama ho tlačila do podania návrhu o rozvod. O maloletého sa nedokáže sama postarať vzhľadom na jej opakujúce sa zdravotné ťažkosti, najprv popôrodné problémy s príjmom potravy, neskôr holdovanie alkoholu. Maloletého pravidelne v noci budila a vyberala ho z postelky, pričom používala v jeho prítomnosti vulgarity voči jeho osobe. Má negatívny vplyv na maloleté dieťa a zamedzuje ho v stretávaní sa s maloletým. Maloletého používa iba ako prostriedok na vydieranie jeho osoby. Sleduje tým čo najväčší možný finančný prospech, a teda vyplatenie z bytu. Odjakživa bola zvyknutá na vysoký životný štandard, cestovanie, výlety, drahé večere

a obedy. V čase, kedy už nezarábal tak vysoké finančné prostriedky, začala vyvolávať hádky. Podanie návrhu na neodkladné opatrenie matkou je podľa otca účelové. Tlačila ho do rýchleho predaja bytu pod trhovú hodnotu iba z toho dôvodu, aby bola čo najskôr z neho vyplatená. Deň po pripísaní prvej časti kúpnej ceny za byt mu doniesla návrh na rozvod, v ktorom poprela všetko, na čom sa dohodli vrátane starostlivosti o maloletého. Avšak najväčší šok zažil po prečítaní uznesenia zo dňa 18.09.2025. Nebol splnený žiadny zo zákonných dôvodov na vydanie uznesenia a manželka rovnako tak nemala žiaden dôvod na podanie takéto návrhu. Do 16.08.2025 boli šťastnou rodinou, ktorá si užívala spoločne strávené chvíle vo vodnom parku v Bešeňovej. Manželka zobrala bez jeho súhlasu maloletého mimo adresu trvalého bydliska. Maloletý mal v tomto školskom roku nastúpiť do materskej škôlky v E. F., ktorú minulý školský rok navštevoval. Od 18.08.2025 mu zamedzuje v kontakte s ním. Opakovane ju prostredníctvom SMS žiadal o trávenie času s maloletým, avšak po čase pochopil, že mu zámerne na správy neodpovedá, resp. reaguje na tie, ktoré sa netýkajú styku maloletého so svojím otcom. Manželka mu počas celých 5 týždňov neumožnila vziať si syna ku sebe a tráviť s ním čas. Jediné, čo mu navrhla, bolo to, že si maloletého môže ísť pozrieť u jej rodičov. Má za to, že má rovnaké rodičovské práva a povinnosti vo vzťahu k maloletému, tak ako ich má aj manželka.

12. V odvolaní uviedol, že má v súčasnosti prenajatý byt v E. F., I. XXXX/XX, čo preukazoval Zmluvou o nájme. Snaží sa pre maloletého vytvoriť vhodné podmienky na bývanie, dobrý životný štandard, miesto, kde sa bude fyzicky, ale aj duševne rozvíjať. V byte mu zariadil peknú izbičku, ktorej súčasťou je množstvo hračiek. Je schopný sa o maloletého samostatne postarať. Vie variť, robiť domáce práce a jeho povolanie mu umožňuje s ním tráviť čo najviac času. Má za to, že takéto odtrhnutie maloletého z jeho domáceho prostredia môže mať negatívny dopad na jeho rozvoj a pravidelné zamedzovanie mu v stretávaní s ním môže mať za následok jeho odcudzenie od neho ako jeho otca (čl. 147 spisu). Odôvodnenosť návrhu na vydanie neodkladného opatrenia spočíva v akútnom riešení tejto situácie, keďže zdravotný stav, všestranný vývoj, ako aj riadna starostlivosť o mal. dieťa môže byť, podľa neho, skutočne ohrozená. Rodičovské práva patria obidvom rodičom a ak rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, mal by existovať predpoklad, že mal. dieťa bude vychovávané na základe vzájomnej dohody rodičov a nepochybne v súlade s princípom najvyššieho blaha maloletého. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25CoP/34/2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoP/100/2013, citoval čl. 5 písm. a), f) zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „zákon o rodine“), § 365 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 695/2000, § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine, na rozhodnutia sp.zn. 12CoP/41/2013 „(KS BB)“, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17CoP 30/2018, rozhodnutie Okresného súdu Martin sp. zn. 9P/48/2025 a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že: „I. Súd dočasne zveruje mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti otca. II. Súd dočasne upravuje styk matky s mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, a to každú stredu v čase od 16:00 hod. do 19:00 hod. a každý párný kalendárny týždeň v nedeľu v čase od 9.00 hod. do 19.00 hod., pričom preberanie a odovzdanie dieťaťa na styk a po styku sa bude realizovať pred vchodom do obchodného reťazca LIDL v E. F.. taktiež je matka oprávnená stýkať sa s mal. A. každú sobotu od 9:00 hod. do 19:00 hod., pričom preberanie a odovzdávanie dieťaťa na styk a po styku sa bude realizovať pred vchodom do obchodného reťazca LIDL v E. F.. III. Otec je povinný mal. dieťa na styk náležite pripraviť a v určenom čase na určenom mieste otcovi odovzdať.

Eventuálne tak

„I. Súd návrh matky na zverenie mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky zamietá. II. Súd dočasne upravuje stretávanie syna mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, a to tak že, otec j e oprávnený stretávať sa so synom každý týždeň od utorka od 15.00 hod do štvrtku do 08.00 hod a každý nepárny týždeň od piatku od 15.00 hod do nasledujúceho pondelka do 8.00 hod, kde ho otec odovzdá a prevezme z predškolského zariadenia. Ak nebude možné odovzdanie v predškolskom zariadení tak sa odovzdanie sa uskutoční na parkovisku pred OC LIDL E. F.. Matka je povinná syna na styk otcom riadne pripraviť. III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

13. Podaním zo dňa 26.09.2025 (č.l. 162 spisu) otec doručil do spisového materiálu Návrh na vyžiadanie dôkazu - kamerový záznam - kamera snímajúca priestor parkoviska pred predajňou Lidl C. M. XXXX/XXX, XXX XX E. F.. Zároveň navrhol oboznámiť sa prehratím. Kamerový záznam zachytáva priestor parkoviska pred predajňou Lidl, C. M. XXXX/XXX, XXX XX E. F., kde došlo k odovzdaniu a prevzatiu maloletého dieťaťa z rúk otca k rukám matky maloletého. „Na kamerovom zázname je zachytená situácia ako maloleté dieťa nechce, odmieta odísť od svojho otca, resp. nastúpiť do auta matky maloletého. Kamerový záznam dokazuje, že nie je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa aby bolo zverené do

osobnej starostlivosti matky. Matka nemá s maloletým vzťah, ktorý popisuje vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Mám za to, že rozhodnutie súdu má negatívna dopad na psychický vývoj dieťaťa. Vykonanie dôkazu - kamerového záznamu môže mať vážny vplyv na posúdenie celej situácie a podporu tvrdení uvedených v Odvolaní proti Uzneseniu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 18P/87/2025 zo dňa 18.09.2025.“ Vykonanie dôkazu môže prispieť k zisteniu skutkového stavu a z toho dôvodu žiadal súd, aby uložil edičnú povinnosť vyššie uvedenej Predajni Lidl.

14. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately ako ustanovený opatrovník maloletého dieťaťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nemá nové dôkazy a návrhy na zmenu rozhodnutia Okresného súdu Námestovo do rozhodnutia súdu vo veci samej.

15. K doručenému odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá uviedla, že považuje odvolanie otca za nedôvodné a navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil. Návrh na vydanie neodkladného opatrenia bol podaný z dôvodu vážnych obáv o bezpečnosť, psychickú pohodu a stabilitu maloletého dieťaťa, ktoré bolo opakovane ohrozované správaním otca, jeho nezodpovedným prístupom k rodinným a finančným záležitostiam a neschopnosťou vytvoriť pre dieťa stabilné prostredie vhodné pre jeho zdravý vývin. Neodkladné opatrenie bolo vydané z dôvodu ochrany najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, a to na základe rizika, ktoré by mohlo vážne ohroziť jeho zdravie, bezpečnosť alebo výchovu. Otec opakovane ohrozoval, podľa matky, svojim správaním, nezodpovedným prístupom k rodinným záležitostiam a zanedbávaním rodičovských povinností. Od počiatku života dieťaťa matka zabezpečuje jeho každodennú starostlivosť, výchovu a emocionálny vývoj s maximálnou zodpovednosťou a láskou. Po narodení žili spolu v spoločnej domácnosti v I., kde bolo dieťa takmer výlučne v starostlivosti matky. Otec dieťaťa pracoval mimo bydliska a nezapájal sa do bežnej starostlivosti o dieťa. Absencia podpory zo strany otca a príbuzných v I. vyvolala potrebu presunu do E. F., kde matka našla zamestnanie a zabezpečila aspoň základné finančné prostriedky na chod domácnosti a starostlivosť o dieťa. V roku 2023 a 2024 bol otec dieťaťa bez zamestnania a napriek dohode v závere roka 2024 si prácu nevyhľadal, čo viedlo k napätiu v rodine a nezabezpečeniu základných potrieb dieťaťa. Otec nezvládal vlastné záväzky a jeho finančné predstavy boli nerealistické, napr. plánoval zárobok „cez počítač“, ktorý sa neuskutočnil. Matka musela sama zabezpečovať všetky potreby domácnosti a dieťaťa, a v neposlednom rade aj o samotného otca. Otec prejavoval neúctu a nepriateľské správanie voči matke aj dieťaťu, vrátane fyzického násillia a vyhrážok počas hádok, ktoré sa diali aj pred dieťaťom. Takéto konflikty negatívne vplyvali na psychickú pohodu dieťaťa, ktoré bolo emocionálne viazané na matku, u ktorej sa cíti najbezpečnejšie. Otec navyše nesúhlasil s výchovou dieťaťa vedenou matkou a jeho vzory správania neboli vhodné pre zdravý vývoj dieťaťa. V júli 2025 otec bez predchádzajúcej diskusie oznámil matke, že je nevyhnutné okamžite predať byt, pričom jej dal len niekoľkodňovú lehotu na zabezpečenie predaja. Matka bola z tejto informácie šokovaná a cítila sa pod psychickým tlakom, keďže predaj bytu znamenal stratu istoty bývania pre rodinu. Na jej nesúhlas reagoval otec vyhrážkami a slovnými útokmi, pričom bagatelizoval situáciu tvrdením, že „predávajú len byt“. Konflikt vyvrcholil fyzickým incidentom, keď otec matku odstrčil a opäť sa jej vyhrážal. Následne prekrúcal okolnosti a pred tretími osobami tvrdil, že predaj bytu iniciovala matka, čo nezodpovedá pravde. Otec nepreukázal, že by o maloletého syna dlhodobo a samostatne staral. Počas hospitalizácie matky v máji 2023 sa o dieťa starali prevažne starí rodičia zo strany matky, ktorí si prispôbovali pracovný čas a zabezpečovali všetky potreby maloletého. Otec v tom čase trávil väčšinu dňa pri počítači a dieťa mal u seba spravidla len večer. Podobne aj v bežnom rodinnom živote otec nevykonával domáce práce, neprispieval k chodu domácnosti a často sa vyhovárал, že „nie je asistentkou matky“. Jeho tvrdenia o systematickej starostlivosti o dieťa sú preto účelové a nepravdivé. Rodičia matky dlhodobo pomáhajú nielen matke, ale aj samotnému dieťaťu. Finančne prispievali na základné potreby dieťaťa, poskytovali materiálnu pomoc (nábytok, zariadenie domácnosti, plienky, detské potreby) a aktívne pomáhali pri sťahovaní, či rekonštrukcii bytov. Ich vzťah k maloletému je mimoriadne pozitívny, dieťa ich má rado, pravidelne s nimi komunikuje a cíti sa v ich prítomnosti bezpečne.

16. Podľa vyjadrenia matky k otcovmu odvolaniu, pre maloletého je dôležitá kontinuita prostredia, kde sa cíti bezpečne a emocionálne stabilne. Súd musí brať do úvahy, že dieťa je emocionálne silne viazané na matku, ktorá mu poskytuje stabilné prostredie a zabezpečuje mu rozvoj v kolektíve rovesníkov a zdravé výchovné podmienky. Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR je základným kritériom pri rozhodovaní o starostlivosti o dieťa vždy najlepší záujem dieťaťa, ktorý zahŕňa aj zabezpečenie citovej stability a výchovného prostredia. V tejto veci je zrejmé, že takýto

záujem je momentálne naplnený pri matke. Na prvé stretnutie dňa 24.09.2025 s otcom matka syna A. náležite pripravila, povzbudzovala ho, aby sa na stretnutie tešil, keďže sa s otcom dlhšiu dobu nevidel. A. odchádzal usmiaty a pokojný. Po návrate o 19:00 hod. (odovzdanie pred obchodom Lidl v E. F.) bol maloletý rozrušený – plakal, kričal, hádzal sa a odmietal spolupracovať. Počas cesty s matkou v aute opakovane hovoril, „zlá“, že ju „nemá rád“ a že „nechce byť s matkou“. V noci sa opakovane budil s plačom a krikom. Druhé stretnutie dňa 27.09.2025 maloleté dieťa bolo opäť riadne pripravené a tešilo sa na otca. Po návrate sa však pýtal otázky, ktoré zjavne nepochádzali z jeho vlastného uvažovania, napríklad: „Mamička, prečo si odišla od tatinka, keď tatinko hovoril, že si odišla, lebo si chcela?“ Ďalej uviedol, že u otca má „90 % svojich hračiek“, ktoré si otec zobral k sebe, a pýtal sa, prečo ich musel všetky zobrať. Ďalej opísala matka udalosť zo dňa 08.10.2025. Matka, podľa nej, s plnou zodpovednosťou pristúpila k zabezpečeniu riadneho chodu života maloletého dieťaťa, vrátane jeho vzdelávacích a výchovných potrieb. Vzhľadom na plánované stabilné bývanie v okrese G. matka aktívne vyhľadala možnosti umiestnenia maloletého do materskej školy a následne zabezpečila jeho prijatie do zariadenia v meste G.. Cieľom matky je, aby maloleté dieťa malo plynulý prechod do nového prostredia, pravidelný denný režim, kontakt s rovesníkmi a kvalitné predškolské vzdelávanie. Matka k tomuto vyjadreniu prikladá potvrdenie o prijatí maloletého do materskej školy v G., čím preukazuje svoju schopnosť a pripravenosť zabezpečiť všetky potreby dieťaťa v súlade s jeho vekom a vývojom. Tento krok jednoznačne potvrdzuje, že matka koná zodpovedne, v súlade s princípom najlepšieho záujmu dieťaťa. Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR vyplýva, že pri posudzovaní vhodnosti rodiča pre zverenie dieťaťa je rozhodujúce, kto doteraz preukázateľne zabezpečoval každodennú starostlivosť, výchovu a citovú väzbu. V predmetnej veci je, podľa matky nepochybné, že tieto kritériá napĺňa výlučne matka, ktorá dlhodobo a samostatne zabezpečuje všetky potreby dieťaťa, vytvára mu stabilné a pokojné domáce prostredie, podporuje jeho emocionálny a sociálny rozvoj a v kontakte s otcom udržiava kultivovanú komunikáciu pred maloletým, aby nedochádzalo k negatívnemu ovplyvňovaniu vzťahu dieťaťa k otcovi. Matka je presvedčená, že v predmetnej veci bolo neodkladné opatrenie vydané dôvodne a v súlade so zákonom. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny záver. V odvolaní otca neboli uvedené žiadne nové skutkové okolnosti, alebo také, ktoré by súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nevyhodnotil.

17. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal subjektívne legitimovaný účastník konania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 7 ods. 1 CMP a § 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z § 65 CMP až § 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 387 ods. 1, 2 CSP.

18. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti napadnutého uznesenia okresného súdu, ktorým návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia čiastočne vyhovel a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení uznesenia okresným súdom, krajský súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005, pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP (do 30.06.2016 cez § 219 ods. 2 OSP) na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom uznesení okresného súdu. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty odvolateľa nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať mu za pravdu. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie, na ktoré sa na tomto mieste odkazuje, sa podľa odvolacieho súdu však žiada zodpovedať na nosné odvolacie otázky otca.

19. Vo vzťahu k svojmu rozhodnutiu odvolací súd pripomína, že neodkladné opatrenie je zabezpečovacím inštitútom i v civilnom mimosporovom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť zväčša dočasnou alebo provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania, v už začatom konaní, ako aj po ňom nastať. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti a zjednodušenia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a to z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia má väčšinou

predbežný charakter. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej, pri relevantných skutočnostiach, z ktorých súd vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, postačuje ich osvedčenie (tzn. stav vysokej miery pravdepodobnosti) z dostupných dôkazných prostriedkov.

20. Podľa Čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

21. Zmyslom inštitútu neodkladného opatrenia upraveného v § 360 a nasl. CMP za subsidiárneho použitia § 324 a nasl. CSP je rýchle a pružné vyriešenie situácie vyžadujúcej si okamžitú ingerenciu súdu s cieľom predísť vzniku bezprostredne hroziacej ujmy, či zmareniu výkonu rozhodnutia. Zákon prezumuje dva dôvody, existencia ktorých či už samostatne, alebo aj kumulatívne umožňuje využitie inštitútu neodkladného opatrenia, a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov a obava z ohrozenia výkonu exekúcie, to všetko za splnenia podmienky subsidiarity neodkladného opatrenia vo vzťahu k zabezpečovaciemu opatreniu. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd posudzuje potrebu bezodkladnej úpravy pomerov vždy vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku uplatnenému návrhom na začatie konania. Primárnym účelom neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je zabezpečenie ochrany práv maloletého dieťaťa v prípade konkrétneho ohrozenia. Aj v prípade, že sú splnené formálne a vecné predpoklady požadované zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia, súd musí zvažovať, či nariadením nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov konania, alebo tretích osôb, to znamená, že súd musí posúdiť aj proporionalitu (primeranosť) zásahu predstavovaného nariadením neodkladného opatrenia. Osobitnej povahy tento procesnoprávny inštitút zodpovedá aj zjednodušený a zrýchlený postup pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (spravidla súd rozhodne bez výsluchu, bez vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania). Súd nevykonáva riadne dokazovanie a pri rozhodovaní vychádza z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a listinnými dôkazmi osvedčených skutočností. Navrhovateľ musí preto opísaním rozhodujúcich skutočností a pripojením listinných dôkazov hodnoverne presvedčiť súd o potrebe tejto neodkladnej procesnej ochrany (spravdepodobniť naliehavú potrebu dočasnej ochrany, ako aj existenciu nároku vo veci samej). Hlavnými podmienkami, ktorými sa súd pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia zaoberá, je v zmysle už uvedeného osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, osvedčenie naliehavosti a opodstatnenosti potreby neodkladnej úpravy pomerov, alebo obavy z ohrozenia exekúcie, skutočnosti, či navrhované neodkladné opatrenie poskytne potrebnú ochranu z hľadiska princípu efektívnosti, či navrhovaným neodkladným opatrením, ktoré má mať dočasný charakter, nebude vytvorený ireverzibilný (nenávratný) stav, či právne účinky neodkladného opatrenia zodpovedajú proporcionálnemu zásahu a či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, využitie ktorého má prednosť pred neodkladným opatrením.

22. Krajský súd na tomto mieste uvádza, že uvedenie vyššie uvedených všeobecných postulátov bolo nevyhnutné pre rozhodnutie a ozrejenie prizmy, podľa ktorej boli posúdené doposiaľ zistené skutočnosti (k momentu rozhodovania odvolacieho súdu), v dôsledku ktorých odvolací súd dospel, v zhode s okresným súdom, k záverom, že skutočnosti, ktoré vyplývajú z obsahu spisu, preukazujú potrebu okamžitého zásahu súdu. Akcentuje sa na tomto mieste, tak ako bolo odvolacím súdom uvedené vyššie, že zmyslom a účelom neodkladného opatrenia je rýchla a účinná úprava pomerov účastníkov bez toho, aby boli sporné otázky vyriešené konečným spôsobom, teda meritórnym rozhodnutím vo veci, pričom nepredstavuje samo osebe výsledok procesu, v priebehu ktorého by súd zvažoval, aké dôkazy vykoná, ako bude vykonané dôkazy hodnotiť a aké skutkové zistenia z nich vyvodí, preto sú jediným relevantným podkladom pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia údaje a informácie obsiahnuté v spise.

23. Podľa zistení odvolacieho súdu, okresný súd dospel k správneému záveru, že je potrebná dočasná úprava výkonu osobnej starostlivosti o maloletého A., ako aj styku, a to z dôvodu, že o výkone rodičovských práv a povinností k maloletému A. prebieha na okresnom súde konanie, ktoré je v začiatočnom štádiu a rodičia sa na úprave pomerov dieťaťa nedokážu dohodnúť, ich stanoviská si odporujú a ich komunikácia je bez výsledku, čo môže viesť k neželaným následkom u maloletého dieťaťa A., ktorý od odchodu matky zo spoločnej domácnosti býva s matkou u jej rodičov v G., ktorí jej so starostlivosťou o mal. dieťa vypomáhajú. Maloletý A. má 4 roky, teda ide o dieťa ešte nízkeho veku, ktoré matku v tomto veku vníma ako najbližšiu vzťahovú osobu, čo okresný súd konštatuje v napadnutom uznesení (čl. 137 rub spisu) Otcom spochybňovaná osobná starostlivosť matky o maloletého z dôvodu požívania alkoholu nebola pred okresným súdom osvedčená. Pokiaľ otec predložil okresnému súdu fotografie, na ktorých matka maloletého je zachytená počas spánku na rôznych miestach v byte, z ktorých bolo zrejmé, že sa nejedná o nočný spánok, ktoré však podľa okresného súdu jednoznačne nepreukazovali, že v tom čase bola pod vplyvom alkoholu, tiež hospitalizáciu matky 19.10.2023 pre celkovú slabosť, teda spreď dvoch rokov, počas ktorej bol u matky zistený etanol v krvi, ktoré dôkazy samy osebe nepreukazovali neschopnosť matky postarať sa o mal. dieťa. V tomto smere okresný súd, podľa odvolacieho súdu, správne ustálil, že ide o fotografie, podľa tvrdenia otca, z roku 2023. Okresný súd pri nariadení neodkladného opatrenia vychádzal zo stavu rozhodujúceho v čase jeho vydania, teda otec neosvedčil, že v tomto období matka nadmerne požíva alkohol, v dôsledku čoho nie je schopná zabezpečiť riadnu starostlivosť o mal. A.. Kolízny opatrovník počas šetrenia rodinných pomerov v domácom prostredí matky nezistil nedostatky v starostlivosti matky o maloleté dieťa a ani nevhodné podmienky pre starostlivosť a výchovu dieťaťa a odporučil ho dočasne zveriť do osobnej starostlivosti matky. Okresný súd vzhľadom na osvedčené skutočnosti, neodkladným opatrením do rozhodnutia vo veci samej zveril maloletého A. do starostlivosti matky, u ktorej sa nachádza nepretržite od ukončenia spolužitia rodičov. Z uvedeného je zrejmé, že okresný súd, vychádzal zo situácie rodiny, v ktorej sa aktuálne mal. A., bez svojho zavinenia, ocitol, ktoré skutočnosti vzhľadom na obsah spisového materiálu i odvolací súd považoval za osvedčené, a to výlučne v rozsahu konania o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia vo väzbe na odvolacie dôvody otca.

24. Okresný súd, podľa zistení odvolacieho súdu, teda mal za to, že pokiaľ išlo o úpravu styku otca s maloletým dieťaťom, tak od odchodu matky s dieťaťom zo spoločnej domácnosti rodičov sa styk otca s mal. A. vôbec nerealizuje (ods. 19. napadnutého znesenia). K momentu rozhodovania odvolacieho súdu z obsahu vyplýva, tak ako konštatoval už i okresný súd, že matka síce verbalizuje v návrhu, že styku nemieni brániť, avšak na konkrétne návrhy otca dožadujúceho sa osobného kontaktu so synom nereagovala, resp. jej vyjadrenia v SMS komunikácii sú nekonkrétne, oneskorené, vyhýbavé(ods. 19. napadnutého znesenia). V štádiu odvolacieho konania, podľa obsahu spisového materiálu, však je možné prijať záver, že k styku otca s maloletým, na rozdiel od konštatovania okresného súdu, došlo, napriek ktorej skutočnosti však nemožno konštatovať pravidelnosť, prípadne vyhodnocovať, bez ďalšieho, ich dostatočnosť v rovine kvality, prípadne kvantity. Takýto záver by nebolo možné prijať ani z návrhu otca na dokazovanie v podaní zo dňa 26.09.2025. Odvolací súd považoval za podstatné uviesť tieto skutočnosti, napriek ktorým, vzhľadom na celkové vzťahy a situáciu v rodine považoval za vecne správnu úpravu styku prijatú okresným súdom, ktorú týmto rozhodnutím potvrdil, pretože mal zato, že v prípade neupravenia styku maloletého s otcom, by k styku otca s maloletým nemuselo dôjsť. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia bolo okresným súdom konštatované, že maloletý A. od odchodu matky zo spoločnej domácnosti, býva s matkou u jej rodičov v G., ktorí jej so starostlivosťou o neho vypomáhajú. Podľa odvolacieho súdu, vo väzbe na obsah spisového materiálu maloletý A. má 4 roky, teda ide o dieťa ešte nízkeho veku, ktoré matku v tomto veku vníma ako najbližšiu vzťahovú osobu (ods. 18. uznesenia okresného súdu), ktorú skutočnosť vyhodnotil odvolací súd ako zodpovedajúcu obsahu spisového materiálu. Ak bola teda matka vyhodnotená ako najbližšia vzťahová osoba maloletého, ktorá skutočnosť nebola otcom podaným odvolaním spochybnená tak, aby bol vytvorený odvolaciemu súdu priestor na odklon od tohto záveru a dieťa sa od zániku spoločnej domácnosti nachádza výhradne v starostlivosti matky, čo je aj podľa kolízneho opatrovníka zodpovedajúce veku a potrebám maloletého, rodičia maloletého majú konfliktný vzťah, nie je u nich priestor na dohodu, prípadne kompromisné riešenie týkajúce sa maloletého, tak potom je na mieste ingerencia súdu, a to výhradne v záujme maloletého, aby bol zachovaný vzťah k obom rodičom. Súhlasí odvolací súd aj so záverom okresného súdu, výlučne pre účely rozhodnutia o tomto neodkladnom opatrení, že otcom spochybňovaná osobná starostlivosť matky o maloletého z dôvodu požívania alkoholu nebola pred okresným súdom osvedčená a že predlžovanie súčasného stavu nie je v záujme dieťaťa, hrozí odcudzenie vo vzťahu dieťaťa k otcovi, s ktorým žilo v spoločnej domácnosti od narodenia do rozchodu rodičov. Vzhľadom na to, že rodičia už

nežijú v rovnakom meste, s prihliadnutím na vzdialenosť ich súčasných bydlísk, okresný súd, podľa odvolacieho súdu, vzhľadom na skutkovú situáciu, správne určil dočasne do rozhodnutia vo veci samej styk maloletého s otcom v rozsahu 2x v každom týždni a navyše každý párny týždeň aj v nedeľu. Počas styku v stredu, teda v pracovný deň upravil styk v poobedných hodinách, keď matka je zamestnaná a maloletý by mal pokračovať v dochádzke do predškolského zariadenia a v dňoch určeného styku počas upravených víkendových dní bol styk upravený prakticky na celodenné stretnutie s otcom, umožniac aj matke, aby každý druhý týždeň mohla byť so synom aj počas voľného dňa v týždni. Ak okresný súd určil, že prespatie bude predmetom dokazovania vo veci samej, tak odvolací nemal priestor sa od tohto záveru odkloniť, napriek tomu, že otec predložil v konaní Nájomnú zmluvu na krátkodobý prenájom bytu, ktorá, bez ďalšieho, avšak výhradne len pre účely nariadenia neodkladného opatrenia, nepredstavovala dôvod na zmenu posúdenia rozhodnutia okresného súdu v časti určenia styku mal. A. s otcom, ak okresný súd mal za to, že neodkladným opatrením vymedzený rozsah styku otca s maloletým dieťaťom otcom je dostatočný pre zachovanie vzájomnej citovej väzby medzi dieťaťom a otcom. V konečnom dôsledku i podľa otca okresným súdom vymedzený styk je dostačujúci pre zachovanie zdravého vzťahu s rodičom, ak sám navrhol v podanom odvolaní, v odvolacom návrhu (čl. 151 spisu), okrem iného, aj to aby matke bol určený styk v rovnakom rozsahu, ako bol určený v napadnutom rozhodnutí vo vzťahu maloletý - otec. Podľa odvolacieho súdu, ak sa matka bez súhlasu otca s maloletým presťahovala do G., čo sťažilo podmienky pre realizáciu styku (potreba dochádzania, časová strata spojená so stykom...), tak okresný súd správne konštatoval, že táto nová situácia by nemala postihovať otca aj v tom smere, že výlučne on bude znášať cestovné náklady a časové straty spojené s realizáciou styku a určil ako miesto na preberanie a odovzdávanie dieťaťa na styk v stredu a v nedeľu E. F. (v ktorom má bydlisko otec) a v určenú sobotu zas G. (kde má bydlisko matka s dieťaťom). Vzhľadom k tomu, že matka nemá zabezpečené samostatné bývanie a otec nemá s rodičmi matky dobré vzťahy a mohlo by dochádzať pred bydliskom rodičov matky, kde v súčasnosti matka žije, k vzniku konfliktov s negatívnym dopadom na prítomné mal. dieťa, tak okresný súd, podľa odvolacieho súdu určil ako miesto na preberanie a odovzdávanie dieťaťa verejný priestor, a to priestor pred obchodným reťazcom LIDL, ktorý sa nachádza v E. F. aj v G..

25. Z obsahu odvolania otca, vyplývajú i námietky, okrem iného, nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia. Okresný súd, podľa zistení odvolacieho súdu, v odôvodnení svojho uznesenia uviedol relevantné skutkové zistenia, tieto v dostatočnom rámci pre účely nariadenia neodkladného opatrenia vyhodnotil a uviedol i právne predpisy, na základe ktorých posudzoval návrh matky vo vzťahu k záujmom maloletého A.. Napadnuté rozhodnutie okresného súdu preto podľa výsledkov odvolacieho konania, napriek vyjadrenému nesúhlasu otca, nemožno považovať za svojvoľné, či zjavne neodôvodnené, keď sa okresný súd v skutkovej a právnej rovine zaoberal nosnou argumentáciou rodičov a túto argumentáciu, aj pokiaľ išlo o vyhodnotenie záujmov maloletého A., riadne a dostatočne vyhodnotil, čo vyplýva z celého odôvodnenia napadnutého uznesenia. Okresný súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov podľa odvolacieho súdu neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel a význam v kontexte relevantných zistení o skutkovom stave vo veci. Z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že iba skutočnosť, že sa odvolateľ s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo o arbitrárnosti rozhodnutia súdu (I. ÚS 188/06).

26. V odvolaní otec uviedol, s poukazom na zmluvu o nájme, že snaží sa pre maloletého vytvoriť vhodné podmienky na bývanie, dobrý životný štandard, miesto, kde sa bude fyzicky, ale aj duševne rozvíjať. V byte mu zariadil peknú izbičku, ktorej súčasťou je množstvo hračiek. Je schopný sa o maloletého samostatne postarať. Vie variť, robiť domáce práce a jeho povolanie mu umožňuje s ním tráviť čo najviac času. Má za to, že takéto odtrhnutie maloletého z jeho domáceho prostredia môže mať negatívny dopad na jeho rozvoj a pravidelné zamedzovanie v stretávaní s ním môže mať za následok jeho odcudzenie od neho ako jeho otca. V súvislosti s touto argumentáciou a opäť výlučne pre účely tohto odvolacieho konania odvolací súd uvádza, že rozhodnutie okresného súdu k momentu jeho vydania vychádzalo zo skutkového stavu, ako vyplýval z obsahu spisového materiálu, v zmysle ktorého byt, v ktorom maloletý s rodičmi býval spoločne, sa predával, matka ako základná vzťahová osoba s maloletým odišla bývať k svojim rodičom a otec si zabezpečoval bývanie. Z tejto odvolacej argumentácie otca nie je zrejmé o akom odtrhnutí z domáceho prostredia otec hovorí v odvolaní (čl. 147 spisu), ak byt v ktorom bývali spolu s matkou a maloletým opustili dňa 18.8.2025 spoločnú domácnosť (čl. 2 spisu), byt bol predaný, nájomnú zmluvu otec podpísal dňa 28.8.2025 (čl. 152 spisu) Ak za tejto situácie okresný súd rozhodol vo veci neodkladným opatrením, ktorým i upravil styk otca s maloletým, tak takáto dočasná úprava

vzhľadom na vymedzený rozsah styku otca s maloletým dieťaťom otcom je dostatočný pre zachovanie vzájomnej citovej väzby medzi dieťaťom a otcom.

27. Odvolateľ uviedol, že „...samotné konštatovanie súdu, že je potrebné dočasne upraviť výkon osobnej starostlivosti o maloletého z dôvodu, že na tunajšom súde je konanie vo veci výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, ktoré je v začiatočnom štádiu a rodičia sa na úprave pomerov dieťaťa nedokážu dohodnúť, ich stanoviská si odporujú a ich komunikácia je bez výsledku - je bezpredmetné.“ S uvedeným tvrdením odvolateľa odvolací súd nemôže vyjadriť súhlas, ak okresný súd konštatoval, že primárnou vzťahovou osobou pre maloletého vzhľadom na jeho vek 4 roky (nar. XX.XX.XXXX) je matka, že je nepochybné, že spoločná domácnosť, v ktorej žili matka s maloletým (do 18.8.2025 čl. 2 spisu), berúc do úvahy obsah odvolania otca, ktorého podstatné námietky sú zamerané na konanie matky smerujúce k bráneniu mu v styku s maloletým A. a odvolací návrh otca, ktorým žiadal o zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti úpravu s úpravou styku matky s maloletým, odvolací súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky § 324 a nasl. CSP a je osvedčená potreba dočasne zveriť maloletého do starostlivosti matky a zabezpečiť styk otca s maloletým. Vyhodnotiac vyjadrenia oboch rodičov sa konštatuje, že tieto sú vo vzťahu k zvereniu do osobnej starostlivosti, ako i realizácii styku otca s maloletým rozdielne, keď matka síce tvrdí, že styk umožňuje a v tomto nebráni, avšak z vyjadrení otca je zrejmé, že styk sa nerealizuje v pravidelných intervaloch a komunikácia s matkou ohľadom stretnutí s maloletým je náročná, keď je odkázaný na vôľu matky, ktorá stretnutia bezdôvodne kedykoľvek zruší. Spolupráca rodičov je obtiažna. Vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci a osvedčený skutkový stav dáva odvolací súd do pozornosti, že v prípade úpravy styku maloletého dieťaťa s rodičom, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti, je cieľom procesného inštitútu neodkladného opatrenia výhradne predbežné zabezpečenie realizácie práva na styk (rodiča aj maloletého dieťaťa) do doby nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia v konaní vo veci samej. To znamená, že má ísť len o provizórnu úpravu styku nevyžadujúcu si podrobné zisťovanie aktuálnych pomerov na strane maloletého a rodiča zo styku oprávneného, na rozdiel od dokazovania v meritórnom konaní. Neodkladným opatrením sa má zabezpečiť len prvotná úprava styku v takom rozsahu, o ktorom je predpoklad, že v dôsledku absencie možnosti vykonať dokazovanie potrebné na posúdenie vyváženosti požiadavky rodiča so záujmom maloletého dieťaťa bude ku prospechu maloletého dieťaťa. Zdôrazňuje, že rodičovské práva k maloletému dieťaťu majú obaja rodičia, a aj otec ako rodič, ktorý nezabezpečuje dennú starostlivosť o maloletého, má právo rozvíjať si s ním vzťah, venovať sa mu, tráviť s ním čas a robiť si spoločný program, pretože je nevyhnutnou súčasťou jeho života. Tiež maloletý má právo mať zabezpečený nerušený a plnohodnotný kontakt aj s druhým rodičom.

28. Odvolací súd konštatuje k odvolaniu otca, výhradne v okolnostiach prejednávanej veci, vo vzťahu k potrebe upraviť dočasne jeho styk s maloletým A., keď v záujme maloletého, je potrebné stabilizovať situáciu v rodine a nastaviť režim maloletého a oboch rodičom, aby nedochádzalo ku zbytočným konfliktom a nedorozumeniam, aby mali jasne určené dočasné pravidlá realizácie styku otca s maloletým s nastavením harmonogramu stretnutí. Určený rozsah, tak ako odvolací súd uviedol už vyššie, zohľadňuje záujem maloletého byť v pravidelnom kontakte s otcom, vytvoriť si s ním spoločný program a tráviť spolu čas tak, aby nedošlo k prerušeniu kontaktu a ich väzieb. Zároveň daný rozsah styku rešpektuje aj právo otca na stretnutia s maloletým a budovanie a udržiavanie ich vzájomných vzťahov. Ďalšie námietky, tvrdenia otca, matky a nimi predkladané dôkazy budú predmetom dokazovania a vyhodnotenia v konaní vo veci samej, v ktorom súd zohľadní a posúdi aj kompetencie rodičov, ich správanie a spoluprácu v priebehu konania. Je povinnosťou oboch rodičov pri realizácii styku sa správať v prvom rade s ohľadom na svoje dieťa a vytvoriť im pokojné a láskyplné prostredie. V prípade potreby nie je vylúčená možnosť rodičov spolupracovať i s kolíznym opatrovníkom, prípadne mediátorom, psychológom tak, aby vyriešili otázku starostlivosti o maloletého čo najpriaznivejšie pre mal. A.. Pokiaľ rodičia budú rešpektovať odporúčania odborníkov, majú možnosť dospieť k dohode, ktorá je nesporne najideálnejším riešením pre maloleté deti, ktoré pre svoj zdravý psychický a fyzický vývin potrebujú oboch rodičov. Nariadené neodkladné opatrenie je dočasného charakteru a v prípade, ak v priebehu konania dôjde ku zmene pomerov a nastanú nové okolnosti, je možné ho z úradnej činnosti, alebo na návrh zrušiť (§ 363 CMP), prípadne za splnenia zákonných podmienok nariadiť nové neodkladné opatrenie.

29. Otec v odvolaní na podporu svojich tvrdení poukázal a citoval z rozhodnutí iných krajských súdov. Odvolací súd sa s touto argumentáciou dôsledne oboznámil, napriek tomu, že „...Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 421 ods. 1 písm. a) CSP, je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktoré zvolil

odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej dovolací súd už určitú právnu otázku vyriešil, rozhodovanie jeho senátov sa ustálilo na zvolenom riešení tejto otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“. Odklon od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu ako dôvod prípustnosti dovolania sa „viaže na ustálenú judikatúru najvyššieho súdu, ktorá nebola rešpektovaná zo strany dovolacieho súdu, a to v tom, že odvolací súd zaujal iný právny záver, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal najvyšší súd v rozhodnutiach, ktoré boli zverejnené ako súdne rozhodnutia zásadného významu v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky“ - Štefček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol.: Civilný sporový poriadok. Komentár, Nakladateľství C. H. BECK. Bratislava 2016, str. 1382. 26.1. Ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu vyjadrujú predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali (3Cdo/158/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 6Cdo/21/2017). Rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/113/2017 naostatok vychádza zo širšie chápaného obsahu pojmu „ustálená rozhodovacia prax“ tak, že jeho súčasťou sú tiež právne závery vyjadrené v rozhodnutiach, ktoré boli v minulosti ako judikáty publikované v oficiálnych informačných médiách vydávaných vtedajšími inštitúciami stojacimi na vrchole sústavy všeobecných súdov. 26.2 Za odklon od ustálenej rozhodovacej praxe preto nemožno preto považovať odklon od záverov zaujatých v rozhodnutiach odvolacích súdov, ako sa nesprávne domnieva dovolateľka“. (Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5CdoR/8/2024) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu rešpektuje najlepší záujem mal. A.. V situácii, kedy sa maloleté dieťa bez vlastného zavinenia ocitlo uprostred konfliktu medzi rodičmi, ktorí sa nevedia dohodnúť na výkone svojich rodičovských práv a povinností, dospel i odvolací súd k presvedčeniu, že je potrebné dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi. Z doteraz osvedčených skutočností, ako i z vyjadrenia samotného kolízneho opatrovníka, neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti matky o maloleté dieťa, a preto i odvolací súd dospel, tak ako konštatoval už vyššie, k presvedčeniu, že dočasné zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky nie je v rozpore s jeho záujmami a neohrozuje ani zdravý vývoj dieťaťa. Záujem maloletého dieťaťa v tomto prípade je vždy na prvom mieste bez ohľadu na to, akým spôsobom ku vzniku konkrétnej konfliktnej situácie medzi rodičmi došlo. Skutočnosti, na ktoré poukazovali rodičia v priebehu dovolacieho konania, keď sa navzájom obviňovali zo vzniknutej situácie, budú predmetom dokazovania vo veci samej, kde tak, ako je už vyššie uvedené, súd vyhodnotí všetky zákonom vykonané dôkazy.

30. Odvolací súd na záver uvádza, že nepovažoval za potrebné vysporiadať sa so všetkými odvolacími námietkami otca, s výnimkou tých, ktoré boli pre prijatie rozhodnutia podstatné. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.).

31. Vzhľadom na osvedčené skutkové okolnosti, okresný súd, podľa zistení dovolacieho súdu, v dostatočnom rámci zohľadnil i skutočnosti, špecifiká v prejednávanej veci, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP, v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Súdom prvej inštancie zvolenej argumentácii podľa dovolacieho súdu nemožno nič z hľadiska jej racionálnosti, dostatočnosti, či vo svetle naplnenia zmyslu a účelu ochrany záujmov dieťaťa ako osobitne zákonom chráneného subjektu, vytknúť.

32. Krajský súd napokon považuje za potrebné primerane poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

33. Odvolací súd pritom považuje za potrebné opakovane zvýrazniť, že jeho závery sú konštatované výlučne pre toto štádium konania a výhradne pre účely rozhodovania o návrhu matky na nariadenie ňou požadovaného neodkladného opatrenia vo väzbe na odvolacie dôvody otca.

34. Pri zmene podstatných skutkových okolností nie je vylúčené prehodnotenie záverov prijatých okresným súdom, s ktorými sa odvolací súd v tomto rozhodnutí stotožnil, a to i v štádiu pred meritórnym rozhodnutím súdu prvej inštancie.

35. Krajský súd pre úplnosť dodáva, že aktuálne rozhodnutie o neodkladnom opatrení neprejudikuje, nepredznamenáva rozhodnutie súdu vo veci samej, ktoré bude vydané po vykonaní náležitého šetrenia a dokazovania potrebného pre zistenie skutočného stavu vecí.

36. V závere odvolací súd považuje za podstatné ešte primerane a podporne uviesť konštatovania, ktoré si osvojil a ktoré vystihujú i situáciu v prejednávanej veci, že „Najvyšší súd tiež uvádza, že vyššie uvedené závery by nemali byť vnímané ako „víťazstvo“ matky či „prehra“ otca. Obaja rodičia majú na výber, buď zotrvajú výlučne na svojich postojoch a budú maloletého naďalej vystavovať zjavne traumatizujúcim zážitkom, alebo nájdu spoločnú reč s cieľom spolupôsobiť na zabezpečenie všestranného rozvoja oboch svojich detí. Nezostáva než dúfať, že dospelí sa spamätajú a uvedomia si, že bolestných okamihov nastalo v útľom veku nielen C. ale aj Y. už viac ako dosť a uprednostnia druhú možnosť (spoločnú reč s cieľom spolupôsobiť na zabezpečenie ich spoločného všestranného rozvoja). Nad rámec uvedeného, odvolací súd považuje za vhodné pripomenúť i to, že rozhodnutia všeobecných súdov o úprave výchovných pomerov nemajú povahu rozhodnutí absolútne konečných a teda nezmeniteľných. Urovanie vzájomných vzťahov medzi rodičmi maloletého C., snaha o nájdenie spoločného konsenzu nad spôsobom jeho výchovy (s ohľadom na jeho najlepšie záujmy) a teda vyvarovanie sa konaniu, v ktorom sa maloleté dieťa a realizácia rodičovských práv stáva akýmsi „nástrojom na vybavovanie vzájomných účtov“ a domnelých krívd medzi rodičmi, by však mali byť predpokladom pre prehĺbenie rodinných väzieb a dôvodom na úpravu doterajších výchovných pomerov k svojim maloletým deťom v čo najlepšom záujme pre ne, nie ich cieľom.“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7CdoR/15/2023 zo dňa 29.11.2023)

37. O trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia krajský súd s poukazom na § 58 CMP nerozhodoval, nakoľko v prípade rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanej veci nejde o konečné rozhodnutie, pričom o trovách konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.